

Nro. 33.

A' FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBÖL.

Költ Bétsben, Pénteken Aprilisnak 24-dik napján

BCU 1801-ik esztendőben.

B é c s.

Tekint. N. Csongrád Vármegyének első All-
Ispányát Tek. *Horgosi Kárácz István* Urat, mind
személyes virtusaira, mind azon sok érdemekre
nézve, a' mellyeknek különbkülömbféle történe-
tekben a' Haza és uralkodó Fejedelem eránt szem-
be tűnő próbáit adta, minden taksa fizetés nél-
kül, Királyi Tanácsosi titulussal méltoztatott Fels.
Urunk kegyelmessen meg tisztelni,

Buda, 19-ik Aprilis.

Az Ország' fő hadi Komendánsa B. *Alvintzy*
& Exc. ja, a' Neustadti mustraról ide, viziza ér-
kezett,

K k

Ő Császári Királyi Felsége, *Melas* Lovasság Generálissát, Cseh Országi Komendánssá nevezni, és helyébe Gen. Gr. *Sztárayt* Græczbe rendelni, az Olosz Országi Komendánsságot pedig Gr. *Bollegarde* Generálnak adni, kegyelmesen méltóztatott.

Magyar Országra a' következő Feldmarschallientenantok és Generálmajorok neveztetettek ki, és Komendanssi szállá okonn, — mint Orosz Generálisok: Gr. Gyulay Budán, Baró Simbschen Essekenn, Maylandi Ferdinand Fő Hertzog Sopronban, Gr. Meerfeld Posonban, H. Hassiai Homburg Wätzonn, Lotharingiai Jos. Hertzog Szegedenn, Lusignan Temesvárt — mint Brigadérosok: B. Löwen Pestenn, B. Roschovszky Pétsenn, B. Ruvay Essekenn, B. Dannersberg Veszprimben, B. Wolfkehl Köszegenn, Gr. Kolonits Posonban, Gr. Frenell Nagy Szombathban, Gr. Grüne Kassán, Gr. Eszterházy Pál Gyöngyösön, Wilhelm Nagy Váradonn, B. Pálfi Szege-
gedenn, B. Festenberg és Frimon: Temesváron, léfznek.

A' Koppenhágai véres tengeri ütközetről, a' mely Apr. 2 dikán történt, és az azal öfzfe köttete lévő egyéb Északi Európai könyülállásokról, ilyen jegyzéseket teszen egy Német Országi közönséges levél: — „

„Az Orosz Császár' hirtelen való halálának hire a' 2ik Apilisi ütközet' után érkezett meg *Koppenhágához*. mikor már fegyvernység volt. Ha csak egy kevés idővel hamarabb érkezett volna, kétség kívül meg mentett volna sok Danusokat és Anglusokat rész szerént a' halálból, rész szerént a' sebekben való kínlódástól. — Egy szempillantásban (mondhatni) hogy az egész világ figyelmetességét Pétersburgia vont a' hirtelen tör-

ténet Sokat fog ez, bizonynal változtatni a' politikánn, de nem egyfzeriben; az ujj Orosz Császár bölts tseadességétől azt lehet várni, hogy semmi hirtelen való és erőszakos lépést nem fog, valamint előre, ugy hátra felé is tenni." — „Az Özvegy Császárné szomorúsága (így írnak a' Pétersburgi 25-ik Mártz. tudósítók) határ nélkül való. Tegnap férje' holt tétémeinek meg szemlélésére ment a' szomoru özvegy, a' Mihály palotába, a' hol a' holt test ki volt nyugóztatva, de csak fok befűdgyve után nézhette meg, minthogy nem akarták meg mutatása által szívbéli sebeit nevelni.“

A' Dánus Udvar és az Anglus hajós sereg' vezére Apr. 8-dikánn, 14 héti fegyvernyugvált kötöttenek együtt, ugy hogy 14 napokkal előre tartozzon jelentést tenni a' másiknak, a' melyik a' tsatázill ujjanton el akarja kezdeni. Mik légyenek a' fel tétélek, ez után fogjuk meg tudni.

Rigába olyan hír érkezett vó: Pétersburgból Apr. 1-ső napján, hogy Iső Sándor Császár, a' portékákann az Orosz Birodalomból való ki vitetődhetéseket meg engedte, és az Anglus hajóknak az árestom alól való fel oldoztatásokat is meg fogja parantsólni, mihelyest a' Dánus és Swéd hajók az Angliai kikötőhelyekben az árestom alól hasonló képpen fel-oldoztatnak.

Olosz Ország.

Nem rég irtuk vólt, hogy a' napokban egy Anglus hadi hajós sereg, minekutánna a' Francia ország és Nápoly között folyó ujj környülállásokat meg értette vólna, ellenséges módon kezdette légyen magát viselni, a' Nápolyi kikötőhely torkát el állotta, a' bé menni akaró hajók utját el zárta, 's több e' félék. Most azt okvassuk a' Mártzius' 26-dikáig szolló Nápolyi levelekből, hogy mihelyest a' Déli Olosz országi

Frantzia tábor' vezére Murat, meg értette, hogy az Anglus hajós sereg Nápoly előtt meg jelent légyen, és ott némely eledelek' nemével, nevezetesen kétfzer fűlttel (*Zwibackal*, hajósok - kénye-
rivel) terheli hajóit, azonnal útnak indította Toskanából seregeit, és a' Neápolisi határok felé kezdett azokkal nyomálni. El távozván azok-
közben az Anglus hajós sereg a' Nápolyi partok mellől, 's az alatt a' békeffég kötés is meg készül-
vén, a' Frantzia seregek is ujjanton meg állapod-
tak. —

Hanem más felől (a' mint ezt a' meg - jegy-
zést maga a' Bétsi Udvari Ujjság is elő hozza a'
Párisi *Moniteur*ből), Frantzia Generál *Soult* egy
12 ezer emberekből álló sereggel, a' Nápolyi Ki-
rályal való bekeffégnek meg - készülése után ne-
gyed nappal, a' mint látszik valamely titkos czik-
kely szerént, a' *Murat* táborától útnak indúlt,
hogy a' Neápolisi földönn, *Otranto*, *Taranto*, és
Brundisium várossaikat és vidékjeiket, el - fog-
lalja.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Hozzá kezdvén a' Frantziák az elő felé va-
ló nyomuláshoz, a' Romai Orzáglófszék ilyen vég-
zést hirdettetett ki: — „

„Meg fontólván azt, hogy az idegen seregek-
nek a' Pápa Ő Szentsége tantományainn való ke-
refztül útazása, némely helyffégeknek igen súlyos
költséget okoz, a' mely helyffégek t. i. az ő fek-
vések szerént az utakhoz közelébb esnek; 's azo-
kat a' szüntelen való requisitziókat is, a' melye-
ket ez a' fegyveres nép eleitől fogva tett, és gya-
nitható képpen még ez után is fokaig fog tenni:
parantsóltatik, hogy ezen meg - emelző költség-
ből közönséges fel olztás által az egész Státus egy-
formálog ráfzesüljön, hogy ez szerént egy hely-
ffégnek se lehessen a' másika felett való terhel-
tetésre nézve, panaszalkodásra való alkalmatos-
sága. “

A' Lorettói boldogságos Szűz. képet ilyen nyilatkoztatás mellett küldötte Bonaparte Első Konzul vissza a' Pápához: — „Abban az időben, mikor az a' Kép Lorettóból el-vitetett, az előre való vigyázás kívánta azt, hogy el vitet-
tessék, minthogy a' nép azzal, támodás' és lár-
ma' gerjesztésnek eszközül élhetett volna.

Az ismertes tudós *Dolomieu*, már meg érke-
zett, a' Nápolyi fogságból való ki szabadulása
után, Florenziába.

Azt sugtossák egymásnak a' Cisálpínai haza-
fiak, hogy az ő Első Konzuljokká gyanítható kép-
p-n Bonaparte *Lucian* fogna válofztódni, a' ki most
Madridi Frantzia Követ.

Nagy Britannia.

A' Parlamentomban már régen igéri *Jones* nevű
tag. hogy egy beszédet fog az *El-Arischi* Ca-
pitulátziónak félbe szakadásáról tartani, hanem,
most a' Király' betegsége, majd ismét egyéb kör-
nyülállások által mind eddig meg akadályozta-
tódott czéljában. Mártius 27-dikén el mondot-
ta végezetre ő is, a' mit el mondani jónak gon-
dolt. Elő hordotta azon környülállásokat, a'
mellyek a' Parlamentom: házaknak most egy majd
más tagjaitól, a' Ministerekre nézve, már
sok ízben elő mondattak. Végezetre ilyen
meg-jegyzést tett: — „Valyon mi, nem tulajdon
hibánk által adtunk e', ugy mond *Jones*, a' mi-
dön azon capitulátziónak bé tellyesedését meg
akadályoztattuk, alkalmatosságot Bonaparténak,
arra, hogy hozzá hasonlithatatlan talentumai ál-
tal véghez vigye, a' mire sem Nagy Sándor,
sem Tamerlanes el nem juthattak, hogy t. i. Indiát
Egyiptomból hódoltatván meg, a' mi uraságunkat
ottan fel forgassa, &c? —

A' *Jones* beszédjeit, a' volt hadi Minister *Dun-
das* czáfolta meg — utoljára azt sem felejtven-

el szemére hányvi, hogy nagyon meg bántja Jones U- a' maga hazafiui tulajdonságát, ha Bonapartéak e'féle példákat ad ezire (t. i. mint Tamerlanes, 's- mások) a' kiknek nyomdokokat külföldben is igen hajlandó követni Bonaparte.

Sheridán felkapván *Dundásnak* ezen megjegyzését, rész szerént Bonapartét fajnállotta, hogy néki *Jonestól* kelljen tudománt hallani, rész szerént pedig magát *Jonest*, hogy nagyon el késett légyen azzal, hogy Bonapartét példákkal oktathassa.

Jeles, hogy *Tullien* éppen ekkor a' Parlamentumnak karjában lévén egy *Scott* nevű Londoni Prokuratorral jelen, ő is materiát szolgáltatott *Sheridánnak* egy sértegető megjegyzésre. Az egy idővel ez előtt el-fogott Egyiptomi Frantzia levelekben azt is olvastuk volt, úgy mondez, hogy *Tulliennek* is ki vezett légyen Egyiptomban az egyik szeme. pedig mostan is két egészséges szemekkel néz le amonnet a' karból ide réánk, mint e' felől mind azok a' tiszteletreméltó tagok meg győzhették önnön magokat, a' kik véllem együtt az ő látogatására ott fenn a' karban jáának. — Kérte továbbá *Sheridán* az ujj *Ministert Addington*ot, hogy mutassa meg azt, hogy nem egészen függetlene légyen fel a' maga tselkedeteinek tsapósínorját a' régi *Ministerek*nek mustraadását, és a' maga hatalma által, az ő tőlök ejett hibáit ne takargassa. —

Minister Hawkesbury nem botsátkozván abba belé, hogy valyon Egyiptomban hagyta e' *Tullien* egyik szemét, vagy nem — tsak azt jegyezte meg *Addington* Ministernek képeben, hogy sem ő sem pedig a' Collegái, bizonyosan nem fognak ugyan, idágen kezeknek (a' régi *Ministerek*nek) előközele lenni; de azonban tartozkolás nével ki nyilatkoztatják magok felől azt is, hogy ők a' régi *Ministerek*nek a' *Jakobinus-*

mus' ki-irtásában meg-bizonyított törekedéseiket, valamint szintén azon princípiumokat is, a' melyek szerint ők ezen háborút, mind ez ideig folytatták, tökéletesen helybe hagyják." — Azonközben, Minister Hawkesbury is oly értelemben lenni jelentette magát, hogy igen is, illendő és szükséges dolog a' Parlamentom' elejébe terjeszteni az El Arischi Capitulatziót illető papirosokat.

Pitt Ex Minister ilyen értelemben volt: — „Én úgy mond, az által, hogy Minister koromban ezen papirosoknak a' Parlamentommal való közöltetéseket ellenzettem, most pedig azt magam is szükségesnek lenni álítom, telyefféggel nem alacsonyítom meg magamat. Az óta t. i. olyan környülállások adták magokat elő, a' melyek egészfén más formát adtak a' dolognak és ezen papirosoknak közönségessé való tétett-éveket kívánnyák. Ilyen környülállás a' többek között, hogy a' Frantzia Országglószék az óta már különben is közönségessé tétette a' kérdésben lévő El-Arischi Capitulatziót illető irásokat,

Francia Respublika.

Generál *Macdonald*, a' ki az utólsó táborozásra a' mult télen egy Frantzia sereget a' reugeteg havasokonn *Déli Tyrolisra* Helvétziából vezérelt volt által, *Koppenhágába* rendeltetett Követnek *Bourgoing'* helyébe: e' pedig a' *Svéd* Udvarhoz rendeltetett *Stockholmba*.

Az egyik Párisi Ujjság azt írja, hogy a' Londoni Kurir nevü Ujjságnak egyik írója, *Montlosier*, valamely különös követségben, Párisba érkezett legyen. — —

A' *Kabinet-kultsa* nevü Ujjság így ír: — „A' mostani Frantzia Országglószék, erősebb lévén, hogysen nemes indulatú is ne kívánna lenni, mint hallatik a' hazából ki ment Princzeknek, és az

öket követett Emigránsoknak sorsok iránt is gondoskodni kezdett már, 's mondják, hogy a Spanyol Udvarral együtt arra láttatna czélozni, hogy valamely sziget rendeltetődjön - ki ezeknek számokra.

Mindenek előtt dudva lévő dolog Párisban már most az, hogy az Angliai Országlószék a Gróf Cobenzel eszközlése által tette legyen a Frantzia Országlószéknél a békefféges ajánlásokat: és nagy reménség kezd lenni ahhoz is, hogy Párisba minden oránn egy Anglus rend kívül való Minister fogna a békefféges alkudozások végett meg jelenni. —

Mikézt lehessen a Pitt Minister helyébe következett Ministerről, Addingtonról, az a békefféges hajlandósága iránt gondolkodni? ezt igen nagy vakmerőség lenne minden apróság beszédekből meghatározni akarni. — Ő maga a napokban, midőn hallotta volna, hogy a Parlamentom' Alsó házában valamelyik tag azt mondaná az ujj Ministerek felől, hogy ezek is tsak az előbbeni Ministerek tanítványaik, és a hadakozásnak félbe szakasztására 's - a Frantzia Respublikával való meg békélléste az ujjaknak is tsak annyi hajlandóságok volna, miut a régieknek — erre meg szollalt Minister Addington, és ilyen nyilatkozatást tett a békeffégre nézve maga felől: — „A mi a bekefféget illeti, ugymond, az a felett folytatandó alkudozásokban leg kissebb tekintettel sem fogunk lenni arra, hogy Frantzia országban minémü Országlás módja legyen. Ha a Király ő Felsége a Frantzia Kormányzékben is a magáéhoz hasonló békefféges hajlandóságra talál, ugy lehetetlen, hogy az alkudozásoknak jó végek ne legyen. Ellenben, ha a Frantzia Országlószék olyan fel tételeket akarna előnkbe irni, a mely a Nagy Britannia' betsületével és javával, együtt fenn nem állhat, így bizonyos kétségbe hozhatnók azt, hogy az Első Konsul igazán ohalytsa a békefféget.“

A' Frantzia Státus Tanáts,' a' '9-dik' eszten-
 dőnek 3-dik negyed részében, a' következő 27 va-
 loságos Státus Tanátsosi foglalatosságban lévő, és
 12 egyéb külömb külömb féle dolgokban járó
 személyekből áll u. m: — 1) A' valóságos Sta-
 tus Tanátskozással foglalatostkodók, ezek: Bou-
 lay, Berlier, Emmery, Portalis, Real, Thibau-
 deau, Röderer, Benezech, Cretet, Fourcroy, Fran-
 cois, Regnaud, Shée, Defermond, Barbe Marbois,
 Devaines, Duchatel, Regnier, Lacuèe, Dejean,
 Marmont, Petiet, Fleurieu, Champagny, Najac,
 Redon, Truguet; a' kik közzül 6 a' Törvények
 osztályába, 7 a' belső dolgok' osztályába, 5 a'
 Finantziájéba, 4 a' hadi dolgokéba, 5 pedig a'
 tengeri dolgok' osztályába tartozók. — 2) A'
 külömb-külobm egyéb rendkívül való dolgokban
 foglalatostkodó 12 Státus Tanátsosok pedig ezek:
 Bernadotte, ez a' Napnyugoti tábor' fő vezére;
 Caffarely, ez Bresti tengeri Préfektus; Chaptal,
 ez Belső Minister; Dubois, Girondi Préfektus;
 Ganthaume, ez most Egyiptom felé jár valahol
 egy kisded hadi hajós fereggel; Jollivet, ez az
 ujj Rénusi 4 Departamentomokban Közönséges
 Biztos; Miot, Corsikai Közönséges Administrator,
 Moreau-de-Saint-Méry, Pármai Követ; továbbá,
 Bonaparte Josef, Lescaulier, Gen. St. Cyr, és
 Brune, a' ki most érkezett az Olosz Országi fő
 vezérségből visszra, és még sem a' rendes sem a'
 rendkívül való Tanátsosi foglalatosságba bé nem
 lépett. — (Tudnunk kell a' Frantzia Státus Ta-
 nátsosokról azt, hogy a' Konsulok minden esz-
 tendő-negyedre ujjanton ki szokták nevezni a'
 Státus Tanátsosokat.)

Az az Itélő-szék, a' mely Aprilisnek 1-ső
 napjától fogva azoknak a' személyeknek meg-ité-
 lésével foglalatostkodott, a' kik az Első Konzült
 az utzánn egy mesterséges hordónak fellobban-
 tása által a' világból ki akarták öltani, már ki
 mondotta ezen személyekre az ítéletet. Tsak ket-

tőt, u. m: egy *Carbon*, és *St. Regent* nevűt ítelt halálra. Ezeken kívül még 14 vádoltatottak voltak jelen, u. m: 8 férfi, 6 asszony személyek. Ezek minyájon rész szerént rövid ideig tartó fogságra, vagy kevés pénz fizetésre itiltettek, rész szerént mint a' büntetésben nem részesek, szabadon bocsátattak *Collin*, *Guilloy* feleségestől, és egy *Duquesne* nevű vőle Pap hasonló képpen feleségestül, továbbá *Vaillois* és *Beaufort* nevű asszonyemberek, 3 hónapig tartó fennű ház béli fogságra büntetettek, csak azért, hogy reájok bizonyosodott, hogy egy idegen személyt tartottak dugva a' házuknál, a' nélkül, hogy a' hol illett, jelentést tettek vőle fölle. Még egy más *Collin* nevű (orvos) is 300 Frankoknak fizetésére büntetett, azért, hogy a' gyógyította azt a' *St. Regent*et, a' ki a' szekérnek fellobbantásakor maga is a' puskapor erejétől egy kapufélhez tapattatván, meg sebesedett, 's még is ötöt el nem árulta.

Carbon és *St. Regent*, veres ingben exequaltataknak Nem felette ijedtek meg halálra való íteltetődéseken, és csak azt kérték mind ketten, hogy 24 ora alatt exequaltatódjanak.

A' *Rénusi* tábor' bal szárnya a' *Grenier*' vezérlese alatt Mártz. 25 dikétől fogva erőssen kezdett haza felé a' *Rénus* mejjékire nyomálni 3 osztályokban, *Bonnet*, *Legrand*, és *Ney* Osztály *Generálisok*tól vezéreltetvén. Ez a' sereg 30 ezer fegyveresebből áll. és kivált a' lovallága igen változó. Azt vették pedig észre fölle, hogy a' *Rénus* alsó mejjéke felé Északra közelit, melyből azt hozzák ki az ahoz érteni-akarók, hogy a' *Hollandiában* lévő fegyveres seregekhez akarja magát csatolni. Azt is írják továbbá, hogy egy idő óta sokkal nagyobb számra neveltetett legyen ez a' *Grenier* alatt lévő szárnya a' *Rénusi* tábornak, mint az előtt vőle.

A' *Politzi*ai *Minister* azt tétette közönséges-

sé, hogy a' Puy-de-Dom Departamentoma béli Préfektusnak aijtaja elibe Mártz. 29 dikénn éjj-fzaka, 98 katona puskákat tettek legyen le, azokhoz kívántató töltésekkel, bajonétokkal, és egy irással együtt, a melynek nevezetlen irói, olyan ki nyilatkoztatást tesznek benne, hogy ők akkor szerzették vólt a' magok védelmezése végett azon fegyvereket, a' mikor Frantzia országban a' népnek csak egy részét tartotta oltalom alatt a' törvény, u. m. a' Revoluziónak hánykodása alatt: most pedig már, minekatánna a' 18 dik Brumaire azoknak a' nyughatatlan időknék véget vetett, és az országlás egyenes és állandó sinormérték szerént foly, nintsen többé szükfégék azokra a' fegyverekre.

A' Moniteur ki-hirdette, hogy a' Reis Effen-di Konstantzinápolyban, már hivatal szerént való nyilatkoztatást tett legyen az irást, hogy a' Török és Frantzia hadi fogjoknak egymásért, lejendő költsönös ki-tseréltetédek a' Porta által Fébr. 23 dikánn vég képpen meg határoztatott legyen; a' frantzia Generálisok és egyéb főrangu Frantzia tiszték, Fébr. 26 dikánn már vizsza is kapták szabadságokat; és Menou fő vezérhez Követ küldetett el Egyiptomba egy hajónn, a' ki a' Török fogságban lévő Frantziák' laifromát néki meg vigye.

Egy Strasburgi tudósító e képpen írt a' Rénusi tábor' állapotjáról Fébr. 7 dikénn: — „Itt minden nap útoznak a' Rénusi tábortól jövö fegyveres csoportok keresztül; és még sem állapodván, Brett, Belgium, vagy Hollandia felé folytatják útjokat. Leg többen takarodnak Hollandia felé. Az egész Rénusi tábor, bizonyos részekre való osztlásban foglalatoskodik, a' mellyek közül, ki Délre, ki Napoyugotra, ki pedig Élzakra vezéreltetik az Oltály Generálisok által. Hapem, le felé a' Rénus mellett leg nagyobb számmal szemléltetnek a' csoportok, a' tábornak ed

dig úgy neveztetett jobb szárnyától a' balhoz takarodni; öt fél Brigadák adattak azon szárnytól ehez, és ez már most igen meg-erősített. Mi legyen véle a' czelozás? nem tudhatni még eddig; azt láthatni, hogy egy része Hollándia felé közelit, a' más részének pedig Landau és Köln között rendeltettek ki a' meg szállásra való vidékek, a' hol mind addig nyugodni fog, míg a' Ségularizálásnak munkája a' Rénuson innes való Német tartományokban, végre halytódik. A' Lecourbe' fő hadi szállása, még Apr. 30 dikára várattott visszra Breysgauba Freiburg városzába. Maga Lecourbe, minekutánna a' még vezérlés alatt maradott csoportokat, Breysachonn és Béseleonn kecsztül Frántzia országának belső részeire, fél Brigadánként tájeljel küldözi, maga az után Páris mellett fog meg telepedni, a' hol egy falusi jöszágot vett nem rég.

* *

Olvadni lehetett a' közelébb költ M. Kurirban azon Kötésnek summas Czikkelyeit, a' melyek szeréat a' Frantzia Respublika és ő Neapolisi Királyi Felsége között a' békeség lábra állitattott. Mostan közöljük azt itten, egész formája's valósága szerént a' mint a' Párisi Moniteur nevezetü ujság hirdeti: —

„A' Frantzia Respublika' Első Konsúlja és ő Két-Siciliai Királyi Felsége között való Békesség Kötés.

„A' Frantzia Respublika Első Konsúlja, a' Frantzia nép' nevében, és ő Két-Siciliai Királyi Felsége, egyenlően ohalytván a' két Státusok között való hadakozásnak véget vetni, mint teljes hatalmu Ministerjeiket ki neveztek, t. i. a' Respublika' Első Konsúlja, a' Frantzia nép' nevében, Alquier-Mária-Károly-János hazafit ő Siciliai Felsége pedig, Oberffer Micheroux Antalt a'

Sz. György Kir. 's a' Sz. Anna Orosz Cs. Rendnek első szakasz béli Vitézét, a' kik is a' magok tellyes hatalmokról való bizonyosság leveleiket egymástól által tserélvén, a' következő Czikkelyeket háta- rozták-meg:

1) Czikkely, Békeffég, barátság, és jó egyet- értés fog a' két Ország között uralkodni. Min- den szárazon és tengeren való ellenségeskedés, végképpen megszűnik a' két Hatalmasságok között az napságtól fogva, a' mellyenn a' mind két rész- ről megerősített békefféges alku levél ki-tserélte- tik; és minekutánna a' Fébr. 18 dikán Folignóban kötött fegyvernyugvás egészízen és tökéletesen végre halytatik.

2) Cz. Az olyan szövetség-kötések vagy más akárminémü Egygyezések a' mellyek a' jelen való békefféges alkuval ellenkeznek; egyfzer- re meg. szűnjenek, "és olybá tartassanak, mintha nem is lettek volna.

3) Cz. Nápoly Országának és Siciliának min- den kikötőhelyei bélesznek zárva, az Anglus és Török hadi és kereskedő hajók előtt, valameddig mind a' Frantzia Respublika és Anglia között, a' Békeffég egészén helyre nem áll, mind az Északi Hatalmasságok, főképpen pedig az Orosz Biroda- lom és Anglia között, a' haborúságok le nem tsendesednek. Ellenben pedig, a' nevezett kikö- tőhelyek, minden Frantzia Országgal-szövetség- ben lévő Udvarok, valamint szintén, az Északi Hatalmasságok és az Orosz Birodalom hadi és kereskedő hajói előtt is, mindenkor nyitva léz- nek. Ha pedig ezen kötésnek az a' következtése találna lenni, hogy a' Nápolyi Király Ő Felsége Birtokait, az Anglus vagy a' Török seregek és hajók megtámadnak, arra kötelezi magát a' Fran- tzia Respublika, hogy az Ő Felsége rendelésére, és kívánsága szerént, annyi fereget küld be Ná- poly Országába, a' mennyi szűtő sereg fog az Orosz Császár Ő Felsége ráizéről is oda küldet- tetni.

4) Cz. Ő Felsege a' Nápolyi Király, örökösön le mond, mind magá:a , mind Országának következő Örököseire nézve, elsőben is, az E be szigetében lévő *Longone* kikötőhelyéről, és mindentől a' mit ebben a' megnevezett szigeten bír; másodszor pedig, a' Toskánai Nagy Hertzogségben lévő birtokairól, és azokat s úgy szinte a' Piombínoi Hertzogléget is, a' Frantzia Kormányshéknak a' szabad tetszése szerént való veiek bánásra, által adja.

5) Cz. A' Frantzia Respublika és ő Sicilii Felsege kötelezik magokat, hogy mind azokat a' jószágokat, jövedelmeket, postákakat, a' melyeket ezen háborúnak folyta alatt egyik a' másik a' országa béli hazafiaktól és lakosoktól el foglaltak vagy megtartoztattak, azoknak vizsiza adjak, és az őket illethető minden jusokba vizsiza helyeztetik őket.

6) Cz. Végezetre, hogy mind azoknak a' magános szerentsétlenségeknak nyomdokait a' melyeket ez a' hadakozás maga után hagyhatott, el lehessen enyésztetni, és hogy a' vizsiza állittatott békeesség olyan állandó fundamentomra helyeztetődhesseék, a' milyent nem egyébként, hanem tsak a' minden megtörténtekről való tökéletes el felejtkezés által, lehet remélni: a' Frantzia Respublika el áll mind azokonn a' tetekenn fundáltatható üldözésektől, a' melyekért panaszra való okai lehetnének; a' Király is hasonlóképpen, jóvá tenni akarván azokat a' szerentsétlenségeket, a' melyeket a' Státusllában elő fordúlt zenebonák okoztak, kötelezi magát, ezen Kötés' költsönös kitseréltetésének napjátol fogva számlalván három hónapok alatt, 500 ezer Frankoknak le fizettetésekre, a' melyek azon Frantzia hazafiak és Agensek között fognak kiosztattatni, a' kik a' Nápolyban Viterboban, és Déli Olofz országnak egyéb vidékeinn, a' lakosok által gerjesztetett zürzavarnak, különös áldozatjai voltak.

7) Cz. Ő Sicíliai Felsége kötelezi magát, hogy mind azoknak a' jobbágyainak, a' kik nem üldöztek, számkivetésbe nem küldetettek, és a' kik az önként való ki vándorlásra nem egyéb által, hanem csak a' Frantziákra való tekintetből kényszerítették, a' hazajókba való visszavátérést és javaiknak vissza adattatását meg engedi. Hasonló képpen igéri ő Felsége, hogy mind azok a' személyek, a' kik ki nyilatkozottatott vélekedéseikért mostan még fogságban vagynak, haladék nélkül szabadon fognak bocsátatni.

8) Cz. Ő Sicíliai Felsége kötelezi magát, hogy azokat az álló és felléti képeket, 's egyéb mesterség' ritka műveit a' melyeket a' Nápolyi katonaság Rómából el vitt, a' Frantzia Respublikának vissza a' lattna.

9) Cz. A' jelen lévő Kötés, a' Batava, Cisalpinai, és Lyguiai Respublikákkal is közönségesnek lenni, ki hi dettelik.

10) Cz. Ért a' Kötés helybe hagyattassék, és ki is tsereltessék, legfelsőbb hatásmintzój napok alatt.

Készült és aláíratott Florentziában, Germinál 7 dikénn, a' Frantzia Respublikának 9 dik esztendejében (Mártz. 28 ikánn, 1801 ben).

Aláírták: *Alquier, Micheroux Antal.*

* * *

Szatthmár mellől ilyen érdemes verseket vettünk:

Alexandra Pawlowna, született Orosz Nagy Herceg Asszony, Jósef Magyar Országai Nádor Ilpány Ő Királyi Fő Hertzegsége, el felejtethetlen kedves élete Párjának leg szomorúbb halálára.

Tengered öblének, mellyet nevezünk Feketének,
Bús Duna búval eredj, bús Feketébe feredj.
Gyászos Euxinnal zavarodj gyáft közleni, kínnal,

Nyögve vízébe merülj, jajt ki zokogva terülj:
 Náisaid hintnek Cyprust, ha Budára tekintnek,
 Itt leve most az öröm, kétszerezéssel üröm,
 Fényleoni már szünik jaj! az Észak' tsillaga tűnik!
 Észak' hajnala vált hajnal előtti homályt.
 Halni leányt szüljön, töllünk Astræa repüljön,
 Köztünk nem lehet ez: Mennyei végezet ez.
 Szép Pawlownánkból Astræát néztük Anyánk-
 ból,

Oh! kedves nevezet, melly zokogásra vezet.
 Élete Alomnak tettzik két Birodalomnak
 Jaj! be hamar 's szaporán múlt az el, Oh!
 be korán.

Illy vad frigységtek Párkák lehet e' nyereségtek,
 Most kezetek fonalat vágni, botolva szalatt.
 E' izomorú metzés; De nem: inkább Isteni
 tettés,

Hány Fejedelmi szemet könny özömökbé
 temet.

Nem leli' vig helyét Magyarok Fejedelme, [Ki
 mel'vét

Búval epefzi: halál mert Hitesére talál.
 Napjai Párjának szempillantási valának,
 Vólt maga tsak tünemény, gyenge virági
 remény.

Bút Buda szór széljel, Béts, Petervára, veszéljel
 küszködik. Olyat elejt, kit soha el se felejt.
 Czárnénak Czárnak mély Gyász e'. Muzka ha-
 tárnak

Térein is Siralom hallatik aggodalom.
 Ofzopot, illy okból emel, a' szív, a' Magyarok-
 ból.

Jó'sef! réft viselő bánatot ád ez elő.
 A' Magyar él: Éljhát Magyarok' Hertzegje, tse-
 rélj hát

Fényt ködödön, teleden, vig napot Ejjeleden:
 Maróthy Károly: